

Získané oslabení imunity při AIDS

Michaela Glöckler

Nemocný virem HIV prožívá, jak se jeho imunitní systém, který by měl být vlastně z biologického hlediska zdravým způsobem egoistický, stává stále „altruističtější“, tj. stále více postrádajícím sebe sama, a tím i slabším. Mohl by to tedy být jeho duchovní protějšek, který na nepravém místě vyvolává symptomy nemoci – duchovní charakterová vlastnost nesobeckví. Nesobecká služba celku lidstva je vyrovnáním materialistického světového názoru a v současnosti převládajícího naladění a smýšlení této kultury. Ochota k nesobecké službě je naproti tomu výchozí podmínkou křesťansko-rosikruciánské cesty školení, kterou Rudolf Steiner popisuje ve svých spisech k duchovní praxi: *[Zák okultismu] se neučí, aby to, čemu se naučil, hromadil jako poklady svého vědění, nýbrž aby to, čemu se naučil, postavil do služeb světu.*¹ V tomto onemocnění tak můžeme vidět typickou nemoc doby. To, co způsobuje část lidstva, je kompenzováno jinými. Zvláště v Africe vidíme, jak mnoho lidí musí trpět, zatímco původci materialistického smýšlení se dokonce mohou prostřednictvím svých poznatků chránit. Ale nemocní v tomto životě se v příštím životě narodí s plody této nemoci: nadáním k nesobeckosti a vnitřní síle.

Onkologické nemoci

Jaký duchovní prvek se tělesně zobrazuje ve vzniku onkologických nemocí? Jak začínají? Určitá buňka začne být poněkud méně specializovaná, než byla předtím. Vrací se ze své diferenciaci v oblasti určitého orgánu zpět ve směru svého embryonálního původu, kde byla nespecializovaná a tedy onnipotentní. Za normálních okolností imunitní systém takové buňky rozpozná a usmrtí je. Když ale imunitní kompetence selže nebo se již prosadila jistá chorobná dispozice k některému druhu rakoviny, začne rakovina lokálně růst. Prorazí bazální membránu a začne postupovat infiltrací. Potom následuje metastazování. Jednotlivé buňky se oddělí a začnou v organismu putovat. Současně s tím se mění celkový zdravotní stav postiženého člověka. Rakovina je celkové onemocnění. Mění se apetit, životní pocit, vztah spánku a bdění, srdeční rytmus, dýchání. Křivka teploty je obvykle plochá, někdy dokonce strnulá, bez ranní a večerní difference. Necháme-li toto vše na sebe působit a ptáme-li se na zvláštnost takového procesu, prožíváme ho jako „svévolný“. Tělesné funkce se vymykají kontrole. Metastazováním se kdesi svévolně tvoří náznaky k tvoření orgánů. Řád, kontrola, schopnost integrace mizí a ustupují dediferenciaci, bezbřehosti a „svévoli“.

Co se tedy v rakovině promítá jako „fyzická imaginace duchovního života“? O jakou duchovní signaturu, imaginaci a vlastnost se jedná? Zřetelně to ukazuje signatura průběhu nemoci: onemocnění rakovinou fyzicky/fyziologicky odráží „impulz svobody“, který je na duchovní rovině tak zdravý. Spirituálně vzato je rakovina nemocí, při níž postižený člověk nemůže duševně a duchovně prožít impulz svobody tím způsobem, jak to je uloženo v jeho osudu. A tak dosud nezadržitelné vítězné tažení této nemoci postupuje právě v naší době, kdy každý člověk stojí v podstatě před vývojovým úkolem pochopit svoji lidskou identitu a učit se užívat své svobody.”V průběhu nemoci tak prožívá a provádí nevědomě to, čemu by se vlastně vědomě chtěl učit. Tak zakládá možnost vytvořit si v některém příštím životě schopnost ke svobodě.